

учасницею об'єднання «Світ мистецтва». Ця художниця є однією з перших російських жінок, що увійшли в історію живопису.

Фріда Кало (1907–1954) є однією з найвідоміших світових художниць. Все життя дівчина мала слабе здоров'я, а в підлітковому віці внаслідок автомобільної аварії була прикута до ліжка на довгий час і, що найжахливіше, не могла мати дітей. Ці події вплинули на її подальше життя і творчу діяльність. Мексиканка писала переважно автопортрети, через які передавала свої любов, біль і жагу до життя.

Усі ці жінки жили в різний час, у різних країнах і мали різне соціальне становище. Проте вони власним прикладом доводять, що незважаючи ні на що жінки у всі часи мали вплив на сферу мистецтва, зокрема образотворчого. Вони нарівні з чоловіками привносили в мистецтво нові погляди та ідеї. Отримували ордени та ставали членами академій мистецтв. Проте в історії, на жаль, багатьох із них забули, а їх творчість часто приписується художникам чоловікам. Тому сучасники не можуть повною мірою оцінити весь обсяг їх внеску в мистецтво, який, безумовно, величезний.

СЕКЦІЯ: ІСТОРІЯ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА МОВОЗНАВСТВА

Л. С. Міміна

МУЗЕЙ ОРХАНА ПАМУКА: МУЗЕАЛЬНА ТЕКСТУАЛІЗАЦІЯ ТА ТЕКСТУАЛЬНА МУЗЕАЛІЗАЦІЯ

Стамбульський Музей невинності створений видатним турецьким письменником та лауреатом Нобелівської премії з літератури (2006) Орханом Памуком. Автор задумав свою музейну дилогію (роман і музей з однією назвою) на початку 1990-х, а в 1998 р. придбав старий будинок у центрі Стамбула для створення приватного музею. Він почав збирати відповідну музейну колекцію та писав роман (з 2001) у приміщенні майбутнього музею, а презентація цього роману планувалась одночасно з відкриттям музею.

Але першою була завершена текстуальна проєкція Музею (2008). Герой роману Кемаль, виходець з багатой родини, має аж два щастя: явне (наречена Сібель зі стамбульського вищого світу) та таємне (коханка Фюсун з бідної сім'ї). Коли обидва щастя зникають, закінчуються й аналогії з С. П. Голохвостим — залишається тільки пам'ять і одержимість таємним коханням. Кемаль влаштовує музей у колишньому будинку родини Фюсун, оселяється на його третьому поверсі та збирає, викрадає й купує все, що має хоч якесь відношення до коханої. Незадовго до смерті Кемаль звертається безпосередньо до автора з проханням швидше закінчити роман, щоб відвідувачі приходили до його музею з книгою, у яку просить додати квиток на одне відвідування музею.

Процес музеалізації завершився на чотири роки пізніше — Стамбульський Музей невинності відкрився 2012 р. та отримав звання Європейський музей року (2014). Експозиція складається з 83 колекцій (по одній на кожен главу роману), до складу яких входять 4213 недопалків Фюсун, її загублена сережка, черевики, дерев'яне ліжко, годинник, світлини Стамбула, порцеляновий песик тощо.

Особливою текстуальною проєкцією музейної діалогії можна вважати Маленький музейний маніфест, який Памук проголосив двічі — перед відкриттям музею (2012) та при отриманні європейської нагороди (2014). «Музеї повинні вивчати та розповідати нам про внутрішній світ та гуманізм нової, сучасної людини», а не переважно представляти держави, вважає автор.

За первісним задумом роман мав виконувати функцію музейного каталогу, але перетворився в окремий текстуальний музей, реальна проєкція якого потребувала окремого каталогу. Тож у 2012 р. письменник створює ще одну текстуальну проєкцію — «Невинність предметів» як каталог свого Музею. За цей оригінальний витвір мистецтва та літератури, виданий у США у 2012 р., Памук став першим лауреатом премії Мері Лінн Котц (2013) — найкращим автором музейного каталогу як художньої книги.

Важливою аудіовізуальною проєкцією обох музеїв діалогії став британський документальний фільм «Невинність спогадів» (2015 р., режисер Грант Гі), прем'єра якого відбулася на 72 Венеціанському кінофестивалі і стала помітною подією програми «Венеціанські дні».

Наразі музейне будівництво Памука підсумовує гіпертекстуальна проєкція у вигляді офіційного сайту Музею, що поєднує його візуальний простір з означеними текстуальними проєкціями (роман, маніфест і каталог).

Тож Стамбульський Музей невинності — це музей міського побуту другої половини ХХ ст., що, за думкою головного героя текстуальної проєкції, є музеєм життя двох турецьких закоханих та домом для їх речей, а за судженням автора це — «одночасно і музей любові, і музей книги, і музей історії міста 1940–1990 років». У світовому соціокультурному просторі цей Музей — і один з найкращих невеликих світових музеїв, і великий своєрідний роман окремого народу, що є взірцем збереження національної пам'яті для інших народів світу.

М. А. Чепелева

ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ АУТЕНТИЧНЫХ МАТЕРИАЛОВ НА МЛАДШИХ КУРСАХ ТЕХНИЧЕСКИХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

В современной методике преподавания иностранного языка большое внимание уделяется проблеме аутентичности. В данной работе будут представлены *полу-аутентичные* методические материалы по английскому языку, составленные для студентов 1 курса Харьковского национального университета радиозлектроники по теме «Lasers». Для работы над этой темой были отобраны аутентичные материалы, которые соответствовали критерию методической целесообразности, то есть, имели потенциал для создания на его основе заданий для аудиторной и самостоятельной работы студентов. Также учитывалась их информационная насыщенность и современность; наличие в них коммуникативной направленности и возможность их использования для развития навыков и умений всех видов речевой деятельности.

Язык аутентичных текстов был достаточно сложен для восприятия студентами 1 курса и не соответствовал уровню их языковой подготовки, поэтому он был адаптирован с учетом принципа доступности и посильности. Были сокращены некоторые развернутые высказывания, сложные для восприятия студентов на уровне В1. Сложные грамматические структуры